

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 840 Ngày: 14 tháng 8 năm 2011

Quấy Phá

*Người đời quấy phá vẫn vơon qua
Tự cứu nam mô vẫn chuyển hoà
Thanh tịnh chính mình thân được cứu
Thành tâm tự đạt hướng về Trời*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 25/09/2001 đến 31/10/2001

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Trung tâm sinh lực là gì?
- 2) Từ quang ban chiếu bằng cách nào?
- 3) Luồng điện luân lưu chuyển chiếu bằng cách nào?
- 4) Quý tướng Trời cao có hữu ích gì không?
- 5) Làm sao qui nguyên giềng mối?
- 6) Làm sao trở về giềng mối?
- 7) Mạnh hiếp yếu có lợi lộc gì không?

<p>1) Orlando, 25-10-2001 2: 35 AM Hỏi: Trung tâm sinh lực là gì?</p> <p>Đáp: Thừa trung tâm sinh lực là lúc nào cũng ban chiếu sự sống cho vạn linh của càn khôn</p> <p>Kệ: Thanh quang ban chiếu khắp nơi nơi Hỗ trợ tâm linh chuyển thức nhiều Kích động giúp đời trong tiến hóa Quân bình tự đạt cũng do Trời</p>	<p>2) Disney Cruise, 26-10-2001 2: 00 AM Hỏi: Từ quang ban chiếu bằng cách nào?</p> <p>Đáp: Thừa từ quang ban chiếu bằng tia sáng thanh tịnh</p> <p>Kệ: Quân bình ban chiếu khắp nơi nơi Chuyển hóa tâm thân trong giác thức Thanh tịnh hành thông hướng các nơi Tùy duyên khai triển sống tùy thời</p>
<p>3) Disney Cruise, 27-10-2001 3: 00 AM Hỏi: Luồng điện luân lưu chuyển chiếu bằng cách nào?</p> <p>Đáp: Thừa luồng điện thanh quang chuyển chiếu bằng tia sáng từ quang bất cứ nơi nào gọi là tận độ</p> <p>Kệ: Đại bi quang chiếu khắp nơi nơi Tận độ quang minh chuyển hợp thời Chuyển hóa tâm thân đồng chuyển chiếu Qui nguyên thanh tịnh vía hồn rời</p>	<p>4) Disney Cruise, 28-10-2001 7: 30 AM Hỏi: Quý tướng Trời cao có hữu ích gì không?</p> <p>Đáp: Thừa quý tướng Trời cao thành một tập quán tốt</p> <p>Kệ: Hương thượng qui nguyên tình chơn thật Giải tỏa phiền ưu chuyển tiến hòa Trí tuệ không ngừng gieo ý tốt Thành tâm tu tiến chuyển phân hòa</p>
<p>5) Disney Cruise, 29-10-2001 2: 45 AM Hỏi: Làm sao qui nguyên giềng mối?</p> <p>Đáp: Thừa muốn qui nguyên giềng mối thì phải hướng thượng hành triển</p> <p>Kệ: Buông bỏ tâm thân rất nhẹ nhàng Trí tâm khai triển tự tâm hành Đạo đời song tiến qui giềng mối Thực hiện công phu sẽ đạt thành</p>	<p>6) Disney Cruise, 30-10-2001 4: 35 AM Hỏi: Làm sao trở về giềng mối?</p> <p>Đáp: Thừa muốn trở về giềng mối thì phải thực hành đứng đắn tự trở về đến nơi thì mới ăn năn sám hối</p> <p>Kệ: Về không, thanh nhẹ chẳng sang tòi Thế thái nhơn tình tự tiến thôi Qui hội tình người trong lý thú Tình thương đạo đức chẳng sang tòi</p>
<p>7) Disney Cruise, 31-10-2001 1: 15 AM Hỏi: Mạnh hiệp yếu có lợi lộc gì không?</p> <p>Đáp: Thừa mạnh hiệp yếu không có lợi lộc gì cả chỉ có tai hại về sau mà thôi</p> <p>Kệ: Có phước Trời ban rất đủ đầy Tâm không cứu giúp tạo mưa mây Thân tâm không tốt hành trong động Khí giới tình thương chẳng phơi bày</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Đời Đạo Song Tu

*Tình thương khai triển khắp nơi nơi
Thuận ý khai thông lại nhớ Trời
Hợp mặt anh em cùng chuyển thức
Khai thông ổn định, học chơn lời.*

*Chơn lời đời đạo song tu
Gia đình hạnh phúc an du trong ngoài
Tự mình thức giác học hoài
Giải mê phá chấp, lập đài thanh cao
Thực hành khai triển đối trao
Trong không mà có, bước vào Càn Khôn
Chơn tu thức giác sanh tồn
Chẳng còn mê chấp giữ hồn thặng hoa
Càn Khôn vũ trụ tình Cha
Qui hồi chơn thức chan hòa tình thương
Tự mình thực hiện gieo gương
Giúp người loạn động về đường chơn tu
Hạ mình học hỏi lý ngu
Soi hồn giải tỏa mê mù trong tâm
Pháp Luân khai mở thì thâm
Bền tâm nhập định, giữ tâm thanh hòa
Thương yêu chung sống một nhà
Càn Khôn qui một vượt qua cảnh Trời*

*Quý thương
Lương Sĩ Hằng*

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Vấn đạo tại Đại Hội Hùng Vĩ Giao Liên 1998

46.- **Vấn:** Tại sao không nên cho một hành giả nào đó biết trình độ của họ? Người không biết trình độ của mình tưởng là mình đã xuất hồn, nhưng thật ra chỉ xuất vía thì có hại gì hay không?

Đáp: Như khi này tôi đã phân rõ, xuất vía là nằm chiêm bao thấy đi đây đi đó. Còn xuất hồn ngồi nghiêm nghị, nhắm mắt ngồi thẳng lưng thấy mình xuất ra trong thanh nhẹ, đi êm ả như vậy kêu là xuất hồn. Còn xuất vía là nằm chiêm bao thấy cái này cái nọ, rồi coi phim chương rồi thấy này kia kia nọ, rồi cũng nói Phật nói lung tung, nói tiên rồi sai một ly đi một dặm là chỗ đó. Thực hành phải đứng đắn và chất phát mới là được.

47.- **Vấn:** Kính thưa Thầy, bộ đầu rút 24/24 có được lợi gì? Thế nào là bộ đầu rút 24/24?

Đáp: Bộ đầu mà rút 24/24 là luồng điển trong cơ tạng của ngũ hành chúng ta đã hợp nhất tiến hóa đi lên trên chờ hợp nhất với luồng điển tinh ba của vũ trụ mà tiến hóa.

48.- **Vấn:** Thiên cơ biến chuyển không ngừng nghỉ, tạo cảnh chết chóc vô cùng thâm thảm. Chúng con những người tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phải hành thiên thể nào để không bị cắt giải của thiên cơ.

Đáp: Chúng ta là giải, thiên cơ là kích. Giải được đâu có sợ kích. Giải được không sợ kích. Chúng ta đã có cái pháp, nắm cái pháp trong tay để chuẩn bị thiên cơ biến chuyển bất cứ lúc nào, chúng ta giải được là không sợ chết.

49.- **Vấn:** Xin Thầy cho biết làm thế nào một hành giả biết mình đã tiến đến cơ quy nhất tam giới thượng trung hạ trong bản thể?

Đáp: Khi mà tiến tới cơ quy nhất thượng trung hạ là lúc nhắm mắt hiệp khí cùng trời đất xuất phát đi lên, không còn thấy thể xác nữa mà chỉ thấy ánh sáng để tiến hóa đi tới mà thôi.

50.- **Vấn:** Xin Thầy giảng về nguyên lý vạn linh đồng nhất.

Đáp: Bộ đầu mà tu mà rút đi lên thì cơ tạng hợp nhất đi lên, thì vạn linh cũng phải đi lên. Cho nên nhiều người ở trần thấy một ngôi sao chiếu nó rút xuống, đằng sau đuôi có một luồng sáng đi theo. Cho nên phần hồn của ta mà xuất phát đi lên, đằng sau lưng của chúng ta cũng có vạn linh đi theo.

TRÍCH KINH A DI ĐÀ

Ý Nghĩa Lục Tự (tiếp theo) Kỳ 5

Thầy Tám được Phật Thích Ca dạy Đạo

Ông Thích Ca chưa chết tại sao ông Thích Ca không về. Chỗ nào ông cũng đi được. Ông có thể ghé qua chơi với tôi. Tôi nghĩ rằng ông Thích Ca làm sao liên lạc với tôi, chứ tôi không có khả năng liên lạc với ông. Tôi lại nghĩ ngược như vậy! Tôi ngồi, tôi Soi Hồn, tôi niệm Phật thì không lâu tôi thấy ông Thích Ca, luôn luôn ở trên đầu tôi và dạy tôi cách làm khi tôi Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định rồi tôi nằm xuống, dạy tôi vò cái mặt mà trong ý Ngài nói: “Ta sẽ cho người có cái mặt giống ta”, mà bắt cái mặt tôi phải sát ở dưới đất, rồi vuốt, vuốt, vuốt... mà lúc nào thì giờ cũng bắt làm vậy đó. Khi làm rồi thì tôi thấy thanh nhẹ trong người, tôi thấy sung sướng lắm! Không lâu, tôi dòm mặt mày, tôi thấy “lúc này thằng này coi bộ được” (cười...). Tôi, hồi trước đi nói đạo người ta ghét, tới nói đạo người ta không ưa, thì mình xét ở nhà mình tu thôi!... Mà tôi tu ở trên cái gác, bà Tám ghét, cho có miếng chiếu chút xíu, tôi chỉ ngủ phạm vi chút xíu. Cho nên mấy người cho tôi cái giường, tôi cũng ngủ quen rồi, cũng miếng chiếu đó thôi. Bây giờ có cái giường lớn, tôi cũng ngủ một góc đó, chứ tôi không có ngủ qua bên kia, nó quen rồi... Ngủ, nằm một chút rồi ngồi dậy làm nữa... thì mấy người đi về nói: “Coi kia thằng điên nó ngồi vậy nà”! Thì mình cũng làm, làm thì trên kia cũng dạy vậy, thét mặt mày nó thay đổi, niệm Phật, niệm cái nó nhột ở chỗ này (trung tim hai chân mày), nó nhột cũng như có con ruồi nó nhoi nhoi... chỗ này, mà niệm Nam Mô A Di Đà Phật, niệm chừng nào thấy nó nhoi nhoi ở đây...mà xung quanh nó phá không thể nói được, nó lấy chổi lông gà nó thọc nó làm cái gì đủ thứ, tôi cứ niệm Phật mà cái đầu nó cứ run run vậy nè, run run mà niệm, bung ra được rồi một cái là... đi rồi, đi ra đường Tổng Đốc Phương. Đi chỗ này chỗ nọ chơi, thầy kệ nó, nó cứ vậy mà mình đi chơi. Rồi đi núi Thất Sơn, đi đủ các núi mà, tôi có cái tánh liến khí từ nhỏ là phải đi chơi... đi đi, đi chỗ này, chỗ nọ, khám phá, vô nhà băng chơi, đi các chỗ chơi, đi tới cái chỗ vợ chồng người ta ân ái mình cũng đi chơi, đi hết! Rồi đi tới cái chỗ con thú bắt đầu tiến hóa... Những con thú cũng tội nghiệp lắm, đầu sư tử, mình người ta, gánh nước làm việc, tôi cũng đứng tôi coi, có bữa tôi đi tới cái chỗ kêu bằng tụi légionnaire chết mà còn ở Việt Nam, nó bắn mitraillette, nó bắn tôi nát xương, không còn gì hết, rồi một chập tôi nhảy vô cái

réglant tôi đứng, tôi thấy tôi còn nguyên. Hồi chớ tụi này nó bắn mình không chết, lạ kỳ quá, bắn mình sao không chết... Tôi lại đi nữa, hết sợ rồi! Mà bây giờ làm sao? Họ đánh mình bây giờ làm sao đây? Niệm Phật! Nhờ cái niệm Phật đó nó mới có cái vốn mà đi. Niệm Nam Mô A Di Đà Phật, tôi đi nữa. Đi tới một cái bãi biển đẹp thiệt đẹp, có một ông tướng nắm cây giáo mà từ xa ông tới đâm tôi... Mà ban ngày à! Tôi ngồi ở trước nhà, tôi ngồi trên bộ phận tôi cứ niệm Phật, tôi thấy ông tới rõ ràng ông đâm tôi. Tôi vẫn niệm Phật, một chập rồi ông tan mất. Tôi mới thấy tại sao cái Nam Mô A Di Đà Phật mà nó hay như vậy?... Phải cho tôi biết cái ý nghĩa của Nam Mô A Di Đà Phật, mà nó nằm ở đâu và nó có thể cứu tôi nhiều... qua biết bao nhiêu trạng thái, chìm tàu, đủ thứ, mà tôi thấy tôi niệm Phật rồi tôi trở lại. Tôi nói lạ, lúc đó tôi bắt đầu niệm, niệm thì tôi nghe trong này lớn rộng, đầu óc tôi rộng, rộng lắm không phải là trong căn nhà eo hẹp, nó rất lớn rộng. N... A... M... nó chiếu sáng hết, M...Ô... lớn rộng vô cùng, từ đó nó khai triển, khai triển, khai triển mà không có niệm mau, niệm rất chậm N... A... M... nó văng vẳng, văng vẳng. M... Ô... ngân như tiếng chuông chùa vậy! A... cái ý nó cứ chuyển chạy, chuyển chạy... nó thâm thía vô cùng. Từ đó nó khai mở ra, mới bắt đầu nói về chơn lý, nói về sanh tử luân hồi.

Bài thơ Đạt Pháp đầu tiên

Rồi cứ đi, buổi trưa đó, trời nắng thật nắng, bước lên làm bài thơ liền. Hồi nào tới giờ đâu có biết làm thơ. Viết cái thơ không xong, viết cái thơ chữ Việt Nam viết không xong, mà ở đó làm thơ! Bài thơ mà tôi thường nói, đem xuống cho ông Cao Minh Thiên Sư, Ông Cao Minh Thiên Sư nói: “Nó hiểu hết rồi!”. Ông Tư dẫn đi liền. Tôi đem xuống cho Ông Tư, tôi nói, hồi trưa này tôi làm bài thơ này. Lấy cái bài thơ đó xuống cho Ông Cao Minh Thiên Sư, ông nói: “Thầy Tư, nó hiểu hết rồi, ráng theo Thầy Tư tu”. Tôi cũng không mừng, tôi còn nghi mấy ông này: “Sao mà ông nói mình hiểu, mà hiểu là hiểu cái gì?”. Cái tánh tôi luôn luôn là thắc mắc, không hiểu đâu! Tôi mới đọc lại cho ông nghe: “Tô lục chuốt hồng tựa cảnh tiên”, tôi viết cho ông coi, nhưng mà tôi lại đọc, tôi cũng thắc mắc, tôi nói

“Tô lục chuốt hồng tựa cảnh tiên”

“Điểm mùi chua ngọt lòng xao xuyên”,

“Sơn tinh thủy tú luân phiên hiện”,

“Hà thủy đục trong khắp các miền”.

Cái giờ thiền của tôi, tôi thấy rõ: “Tô lục chuốt hồng tựa cảnh tiên”, sơn phết cho nó giống cảnh tiên vậy thôi. Thế gian: “Điểm mùi chua ngọt lòng xao xuyên”, con người đi tới chỗ này chỗ nọ, chua cay đau khổ, lòng mình nó xao xuyên.

“Sơn tinh thủy tú luân phiên hiện”, mình mới nhớ tới cảnh Trời Phật, hiện trong đầu óc của mình. “Hà thủy đục trong khắp các miền”, cái nước hồ chỗ đục chỗ trong, khắp các miền, đều như vậy, ta lo âu làm gì!

“Thơ vẽ hồn thơ gieo ý nguyện”,

“Khéo khôn khôn khéo tìm khôn chuyển”,

“Xây dựng ngày kia sẽ thấu triền”,

“Tô điểm sơn hà thời khéo xây!”.

Hồi đó, tôi cũng không biết ơn trên cho tôi, hay là khả năng của tôi. Tôi làm gì có khả năng mà làm thơ! Mà làm như vậy! Kỳ lạ! Hay là mình điên rồi! Cũng không phải điên! Cái lý rất hay, thấy không! Mình dòm cái hình Thích Ca, mình gieo ý nguyện, và mình muốn tu, phải khéo xây, phải cố gắng để đi tới như Ngài. Đó là cái đại nguyện trong tâm nó thể hiện ra một bài thơ. Tôi thắc mắc vô cùng, xuống Ông Tư, Ông Tư nói “Hay”, và tôi cho bạn hay sau này bạn làm thơ hay lắm! “Tôi mới có một bài mà tôi ngó bộ không xong (cười...) mà ông nói hay!” Vậy đó, sau này bạn thấy công chuyện như thấy tivi vậy đó! Bạn không có lo âu, không phải làm thơ như tui mà phải ngồi suy nghĩ đâu! Viết lúc nào cũng được hết! Ông nói vậy đó! Tôi cho ông già nói láo, tôi dốt mà tôi đâu có biết như ông, mà làm sao tôi có thể làm thơ được. Tôi viết cái thơ

không xong, mà làm sao tôi có thể làm thơ thiên, cái chuyện ông nói kỳ. Ông nói: “Cái thơ này bạn đưa mấy ông đốc học cũng làm chưa có được”. Tôi nói: “Giờ, đốc học là phải giỏi hơn chứ tôi đâu có biết gì mà tôi làm được”... Túi thì không có moat đồng xu, đi bộ mười mấy cây số, nghe ông nói có mấy câu, chả được gì! Thôi tôi cũng phải về lo tu.

Từ đó bắt đầu viết thơ. Về cái viết thơ, ông nói cái tôi về tôi viết thơ, tôi nhớ anh tôi viết thơ thăm anh, tôi nhớ người đó tôi viết thơ thăm người đó. Mà người nào trả lời, nghĩa là nắm cái thơ tôi khóc, đọc tới rách cái thơ luôn! Khóc mà nước mắt nước mũi chảy (cười...), nhỏ cho tới rách cái thơ luôn, xin cái thơ khác. Viết biết bao thơ cho người ta, bạn bè này kia, hồi đó tôi tu, họ khinh thị lắm, họ phá tôi. Bây giờ tôi nhờ họ tôi mới đắc đạo, tôi mới biết đạo. Tôi viết thơ thăm họ, tôi cắt nghĩa chuyện trời đất, thế gian này kia kia họ. Họ nghe, họ thấy họ thích thú, cái luân hồi nghiệp quả tôi viết ở trong đó tự nhiên rồi nó mở, mà từ hồi nào tới giờ họ quen thân với tôi, đâu có biết tôi làm cái đó

.(còn tiếp)

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn Minh Phương (chồng bạn đạo Kim Anh) sinh ngày 28/02/1970, bị tai nạn xe máy mất lúc 14h30 ngày 10/08/2011 dương lịch tại Gia Lâm, Hà Nội. An táng ngày 12/08/2011 tại Từ Sơn Bắc Ninh. Cảm ơn quý bạn đạo.

THƠ

NGUYỄN KHÍ

*Âm thanh cơ tạng nhờ nguyên khí
Pháp luân đây rún ngực bằng ý
Tung lên bộ đầu nhẹ qui không
Nguyên khí đủ đây ba báu quy
Thanh lọc minh tâm quán chỉ suốt
Cơ tạng mạch thông hoà nhị khí
Điện quang trụ giữa tim hà đào
Bộ đầu tháp sáng bằng nguyên khí
Minh Thanh (TV Tâm Linh Tự Cứu) 10.06.11*

DÂY CÔNG.

*Luyện hít nhiều năm tháng mới dài
Hành trình vòng chuyển bộ đầu xoay
Chuyển hoá thận thông, xương sống thẳng
Trung ương tương hội hít vô hoại
Thanh nhẹ bộ đầu là giải toả
Pháp luân thường chuyển huệ tâm khai
Giải toả nghiệp trần từ nhiều kiếp
Dũng chiến dũng hành gương Đức Thầy
Vô vi im lặng thâm tu tiên
Khả năng sẵn có chính mình khai
Điện lành Thượng đế siêu nhiên độ
Đạt đến thanh quang hít thật dài.
Minh Thạnh (TV Tâm Linh Tự Cứu) 11.06.11*

LUẬT NGHIỆM

*Đủ điển trường chay dưỡng thân này
Không mượn điển thú,chấm dứt nợ thù gây
Hiển hiệu sinh mới xứng chơn tu con Phật
Luật nghiêm, gương sáng, ắt đạo sẽ đông đây*

V.N 1/8/2011

Văn Phật Tử

ĐỪNG VỘI PHÊ PHÁN

*Người nói Thầy sai hạ căn thiếu trí
Bài toán khó giải giữ mãi chữ nghi
Mở được tâm thông mới hiểu đức từ bi
Đừng vội phê phán, ắt mang nhiều tội lỗi*

V.N 1/8/2011

Văn Phật Tử

BÁT LUẬN

*Khoa học văn minh nơi địa đàng
Hình thành vật chất vào không gian
Phi thuyên tên lửa vệ tinh hệ
Xây dựng Thiên Đàng tại thế gian
Thế hệ phàm trần tiến bộ thật
Bảo tồn kiến thiết cõi trần gian
Sinh tồn thiên tạo luôn thay đổi
Định luật Thiên cơ bất luận bàn.*

*TPHCM, ngày 8-8-2011
Minh Vô Vi*

NGAO DU

*Đêm nào cũng vầy ngôi công phu
Sám hối một giờ tự giải mù
Thanh nhẹ bộ đầu lúc nhập định
Xả thiên đi ngủ bổng ngao du
Chứng sao nói vầy chẳng thêm bớt
Hành chuyển pháp luân thoát báo thù
Ngục khám nơi mình hành tự chuyển
Thực hồn tu luyện thoát si ngu.*

*TPHCM, ngày 8-8-2011
Minh Vô Vi*